

Happy Times

KMOTR & KMOTŘENEC

Rozhovor s Markem Novákem - hokejovým trenérem, tělocvikářem a kmotrem Adama Vondráška.

Kolik toho člověk musí uběhnout, aby spálil jeden energy drink?

Dobrá otázka, ke spálení energy drinku, asi to nebude zas tolik, tipnul bych, že za takových 400 metrů to budeš mít spálený. (Ve skutečnosti 54 km)

Kolik uděláte kliků najednou?

Ummm, nikdy jsem nezkoušel kolik udělám kliků najednou, ale v přípravě před hokejovou sezonou jsme jich museli udělat 120 v kuse minimálně.

Jak se během 14 dnů dostat do kondičky?

Tak to chce hodně peněz a mojí péči.

Při jakém sportovním výkonu jste si myslel, že už nevydržíte ani minutu?

Asi ve chvíli, kdy jsme trénovali s Áčkem. Běhali jsme Letenské schody. Když jsme je běželi asi po čtrnácté, tak to už jsem si myslel, že to fakt nevydržím... ale člověka jen tak něco nezlomí - vydrží toho mnohem víc, než by si kdy pomyslel.

Uvažoval jste někdy nad tím, že Váš pes Sára Vám nosí míček, jen aby Vám udělala radost, a přitom jí to v podstatě nebaví?

Viděl jsi někdy výraz Sáry, když jí házím míček...? Ta to rozhodně nedělá pro mně. Ta je absolutně fascinovaná tím míčkem.

Prozrad'te budoucím učitelům a trenérům, jak motivovat lenochy?

Dobrá otázka...., ne, nedívám se významně na nejmenovaného žáka...tedy momentálně....a je to hodně obtížné. No, abych odpověděl obecně. Je potřeba jim dát nějaký směr, nějaký cíl, který má pro ně význam. A pokud..., pokud se v něm najdou, tak je velká šance, že budou motivováni.

Sníl jste jako kluk o tom, jaké by to bylo hrát v NHL?

O NHL jsem asi nikdy nesnil. Vždycky mě zajímaly hlavně evropské soutěže. Osobně víc vyznávám hokejové styly, které jsou víc technické. A NHL, alespoň za mých mladých let, jak jsem to sledoval, byla především hodně tvrdá - teď už je techničtější.

Naučí Vás víc prohra nebo vítězství?

Jednoznačně prohra.

Co Vás vlastně jako dítě ke sportu motivovalo?

No tak určitě, ne že bych si na to nějak přesně vzpomínal, ale asi to byly tribuny plné fanoušků. Je neuvěřitelné, jak moc jsou někteří lidé do toho či onoho sportu zažraní - jak moc tím žijí. A právě to jejich nadšení dokáže být tak nakažlivé, inspirující, motivující, takže ten, kdo se o daný sport jen trochu zajímá, získá motivaci k mnohem většímu výkonu a vytrvalosti, než kdyby šlo o nějakou bezvýznamnou hru na dvorku někde s kamarády.

Nakonec se to nadšení fanoušků přenáší na hráče a z hráčů pak zpátky na fanoušky. Snad nikde jinde taková vzájemná atmosféra nefunguje, rozhodně ne v takové síle.

Zažil jste nějakou krizi, kdy jste chtěl se sportem přestat? Jak jste se přes to dostal?

Za vším hledej ženu, Adame, takže v pubertě. Dostal jsem se přes to díky tátovi, a sice způsobem, který v současné době není preferovaný.

A to?

Dostal jsem pořádně velkého facáka - jestli je to dobře nebo špatně, to už nechám na vás. Každopádně, než tomu čelit znovu, tak to už si rozmyslíš.

Díky za rozhovor!

Adam Marek Matouš Vondrášek

Žiješ totiž jenom dvakrát

Rozhovor s Adamem Vondráškem - absolventem Veselky, talentovaným trumpetistou, d'Artagnanem a kmotřencem Marka Nováka

Sotva za několik dní už skončíš povinnou školní docházku. Už stříháš metr?

Metr stříháme už od září společně s Felixem a Danem z naší třídy. Začali jsme propadat melancholickým vzpomínkám na naše zážitky z dob minulých. Uvědomili jsme si, že zanedlouho skončí jedna velká a pro nás významná éra.

Máš za sebou devět let. Co bylo pro tebe nejtěžší? Na co naopak do smrti nezapomeneš?

Nejtěžší určitě byl přestup ze staré školy na Veselou: změna prostředí, noví učitelé, noví spolužáci - hodně lidí to zná. Jistě nezapomenu na náš kolektiv, který je bez pochyby v mnoha aspektech jedinečný - zejména v tom, že i když si někdy lezeme hodně na nervy, tak i přes to dokážeme stále držet při sobě.

Nejotřesnější zážitek?

Když mi bývalá ředitelka chtěla dát ředitelskou důtku za vyjádření vlastního názoru.

Čím si myslíš, že je tato škola jedinečná?

Její povahou, prostředím, kolektivem.

Kdybys měl vyjmenovat tři osobnosti, které tě zde nejvíce ovlivnily?

Když nad tím přemýšlím, tak na druhém stupni není nikdo, kdo by mě vůbec neovlivnil. Ovlivňuje mě celá třída, spolužáci, učitelé, asistenti - prostě všichni.

Kolikrát jsi byl platonicky zamilovaný, aniž by ses kdy odvážil to té které dívce říct?

Na prstech jedné, možná i dvou rukou bych to nespočítal, proto by možná byla lepší otázka, kdy jsem zamilovaný nebyl - přeci jen je to celých devět let.

Jak ses dostal ke trubce a kdy sis uvědomil, že v jejím zlatě je tvůj osud?

Před třemi lety, když jsem se stal členem Big Bandu Biskupská - tam se ukázalo, že nejsem docela marný. Postupem času jsem si začal budovat kariéru trumpetisty. Čím dál víc jsem si věřil, až pro mě začalo být jasné, že konzervatoř a trumpeteta je pro mě jediná správná volba.

Jak ses cítil po přijímačkách? Věřil sis, že se Štěstěna ještě obrátí?

První přijímačky na konzervatoř nedopadly podle očekávání. Na jedné jsem měl smůlu, na druhé jsem podcenil přípravu. Rozhodl jsem se ale, že se nevzdám a že mimo klasické přijímačky zkusím druhé kolo a dám do toho vše. Tahle strategie se vyplatila. Nevzdávat se, i když člověk zrovna neprochází sadem růží. Žiješ totiž jenom dvakrát - poprvé když se narodíš (to si stejně nepamatujeme), a podruhé když se podíváš do tváře smrti!

Děkuji za rozhovor

Libor Duchecký

PROSTŘENO

Pizza Di Ciclope

Jedná se o prastarý recept, který se podařilo Odysseovi vymámit z Polyféma těsně předtím, než mu vypíchl oko. Holedbal se tehdy, co z Odysseových druhů má v plánu udělat. Je nám jasné, že uvedené suroviny jsou spíše raritního charakteru, a proto po konzultaci s Láďou Hruškou jsme do závorek uvedli náhražky.

Co budeme potřebovat ?

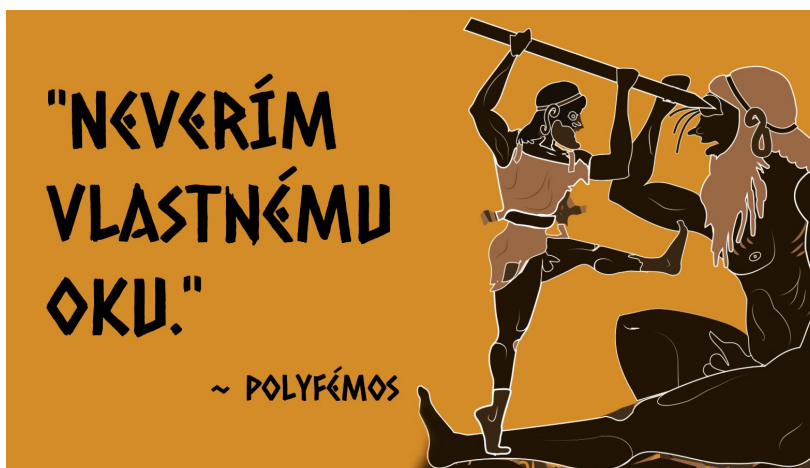
- drcené kosti námořníků (když nemáte, dejte mouku)
- rozmačkané kouzelné fazole (droždí)
- krystalizované dětské snění (cukr)
- kozí pižmo (rostlinný olej)
- sodovku (nabublete si brčkem)
- slzy mučených námořníků (vaše vlastní!)
- krev plavců (ketchup)
- kozí sýr (mozzarella strouhaná)
- uzená lýtka (vepřová šunka)
- kyklopovo oko (vejce)

Máme? Tak jdeme na to!

Je to jen pár jednoduchých kroků:

“Deadly good!” ★★★★★ Poseidón

1. krok - příprava

Do vlažné vody rozdrolíme polovinu droždí, čímž si aktivujeme kvásek. Následně přidáme půl čajové lžičky cukru a necháme 10 minut v klidu.

2. krok - hnětění

Do velké mísy dáme 700 g mouky, lžici oleje, aktivovaný kvásek, sůl a sodovku. Hnácáme a hnácáme, až uhněteme těsto. Na mísu pak dáme utěrku, aby těsto neoschlo a uložíme na teplé místo a necháme kynout cca 40 minut.

3. krok - válení

Vyválíme do tvaru kyklopa nebo manticory.

4. krok - zdobení

Na těsto přidáme kečup, sýr a kyklopovo oko.

5. krok - pečení

Zahřejeme si horkovzdušnou troubu na 200 °C a pečeme 16 minut.

6. krok - servírování

Nakrájíme a servírujeme s vínem Kikónů. Pokud nemáte, pomerančový džuse je taky fajn.

Kali orexi! (Dobrou chut'!)

Vincent

Výkřik aneb vzpomínka na uplynulých 9 let (Sarah)

Fosilie aneb třetíáci vykopali ostatky zkamenělého jelena

Vážení čtenáři, dovoluji si Vám položit velmi osobní otázku: Věříte, že Ježíš Kristus žil? Nebo jinak: Věříte, že existuje Bůh - trojjediný, nejvyšší, šestiruký, nebo prostě jakýkoliv? Ne? Jste prostě zarytý ateista, bezvěrec, pohanský pes, nebo jednoduše agnostik? A je-li tomu tak, jak je to s Vaší vírou v Pána Pekel - Dávla, Satana, Pokušitele a Žalobce? Také ne? Podobně na tom byli hlavní postavy našeho románu. Jak by na Vás asi zapůsobil jejich příběh. Neznáte ho? Tak slyšte!

Byli nebyli dva muži, pan Berlioz a pan Potápka. Pan Berlioz byl redaktor významného časopisu a předsedou organizace s akronymem MASOLIT (Masová Organizace Literátů) a Ivan Potápka byl básník píší pod pseudonymem Bezprizorný. A tato dvojice se procházela u Patriarších rybníků za dusného podvečera a své kroky zamířili ke stánku s pivem a limonádou. K jejich zklamání nabízeli pouze teplou oranžádu. Jak tak šli, diskutovali o Bezprizorného poslední básni, ve které převypravuje Ježíšův život. Berlioz básníka kritizuje, že báseň je sice hezká, ale že to podává celé špatně. Pan Potápka je poněkud zaražen, načež mu Berlioz vysvětlí, že nejde o to Ježíše zesměšnit, nebo převyprávět některé detaily z jeho života jinak, než jak je to podáno v bibli - Strana nechce vytvořit nějaké páte evangelium, chce prostě, aby lidé přestali věřit, že nějaký Ježíš, ať už to s jeho životem bylo jakkoliv, reálně existoval. Proto báseň musí od píky přepracovat. Upřímně, oba pánové jsou ateisti, takže s tím Bezprizorný nemá problém.

Do jejich vášnivého rozhovoru o neexistenci Boha se nenápadně přidá neznámý cizinec. Má na sobě černý oblek a černé polobotky, vše zahraniční značky. Hlavu mu zdobí šedý baret, v podpaží svírá hůlku s černým knoflíkem v podobě hlavy pudla. Vlasy má hnědé, pravé oko černé, levé pak zelené. Prostě podivín. Mluví cizím přízvukem, neznámo jaké země, ale gramaticky se vyjadřuje mnohdy správněji než oba literáti. Je fascinován tím, že se oba hlásí k ateismu. Zaskočí je pak příběhem o Ježíši a Pilátovi, protože ho vypráví tak živě, jako by tam osobně byl. Později prohlásí, že má spojení s ďáblem, respektive že je ďábel sám. Dá to najevo tím, že předpoví tragickou smrt Miši Berlioze - jedna Ruska mu uřízne hlavu. Nikdo z nich mu to samozřejmě v danou chvíli nevěří, ale za několik okamžiků se tato bizarní věc skutečně stane. Mohl snad za Berliozovu smrt neznámý cizinec? A nebo je na vině Anuška, která rozlila olej? A především, přesvědčil Vás tento příběh? Ať tak či onak, rozhodně Vám doporučuji, abyste si tuto knihu přečetli. Je plná magie (zvláště té černé), je plná smrti, najdete tam historii, prožijete tajemství, fantastično a především se nepřestanete smát.

Adam M. M. Vondrášek

Experiment

Tužka v mikrotenovém sáčku

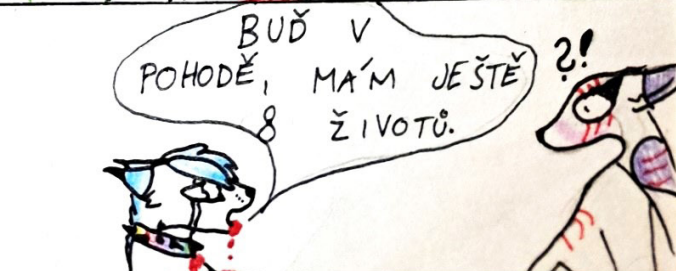
Potřebovali jste někdy zalít třeba kytky a neměli jste konvičku? Nicméně od svačiny vám zbyl igelitový pytlík. Řekli jste si: „Super!“ Teda až do té doby, než jste zjistili, že ten pytlík má v sobě malou vadu - docela nepatrnou dírkou. Naštěstí pokud máte obyčejnou tužku, může vás to zachránit.

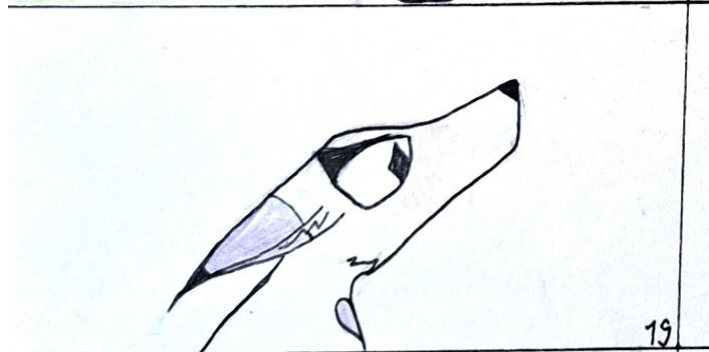
Ve fyzice jsme zkoušeli píchnout do pytlíku s vodou. Pytlík začal téct, a tak jsme se ho snažili něčím zacpat, co by tu vodu zadrželo. Napadlo nás použít obyčejnou tužku. Ostatně tou jsem to probodli:) A jak můžete vidět na fotce (dvojprůraz), opravdu to funguje!

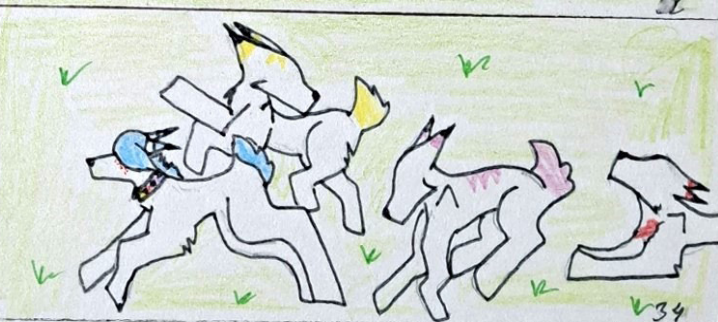
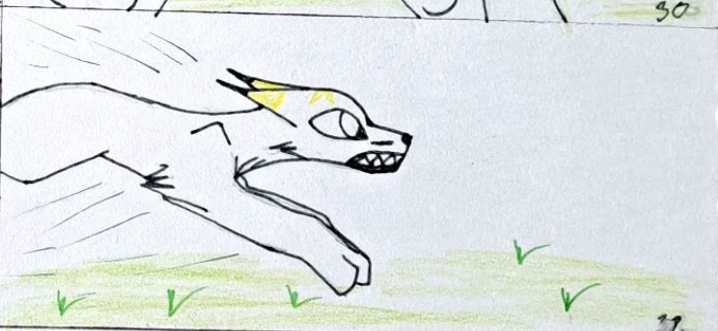
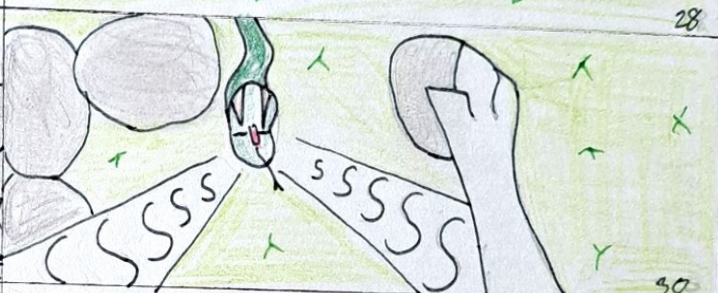
Johana

TLAPKOVÝ

KLAN

13. komnata

Porucha příjmu potravy (PPP)

Jedná se o nemoc, která začíná být v posledních letech velmi rozšířená. Příznaky se mohou projevovat různými formami: anorexií, přejídáním a bulimií. Většinou má tato nemoc příčinu v sebe-odmítání, kdy člověk nedokáže přijmout sám sebe – své tělo. Ráda bych vám řekla, jak jsem to prožívala já.

Přestala jsem se mít ráda. Zdálo se mi, že nejsem jako všechny ostatní, že mám nadváhu. V době karantény jsem byla doma, neměla jsem žádné aktivity, a i kvůli tomu jsem přibírala na váze. Byla jsem ve stresu, že mám kila navíc, a ten stres jsem řešila dalším a dalším přejídáním. Jednoho dne jsem se rozhodla zhubnout, ale nezvolila jsem si bohužel zdravý

způsob. Začala jsem počítat kalorie a nic nedělat. Jedla jsem čím dál méně. Omezovala jsem se, jak to jen šlo. Nakonec jsem spotřebovala maximálně 300 kalorií denně. Bylo již zřejmé, že mám anorexii. Děsil mě každý zbytečný gram navíc. Každou půlhodinu jsem si stoupala na váhu. Rvala jsem do sebe 4 litry vody denně, abych překonala pocit hladu. Přišlo mi to jako dobrý způsob hubnutí. Za nějakou dobu jsem pravidelně omdlévala – třeba jen když jsem vstala z postele. Máma mě proto začala nutit jíst. Díky tomu mi bylo lépe, ale i tak jsem brečela a proklínala každý gram navíc. Moje anorexie se přelila do bulimie. Přejídala jsem se a následně jsem si násilně vyprazdňovala žaludek – nuceným zvracením. Když jsem přibrala, nenáviděla jsem se o to víc. Měla jsem deprese. Bolelo mě břicho, ale stejně jsem se přejídala. Pila prášky na hubnutí. Když se to máma dozvěděla, donutila mě jít k psychologovi. Časem jsem s ním začala spolupracovat a problém se vyřešil. Nepřejídám se. Chodím na procházky.

Ráda bych vás závěrem povzbudila: Nechtějte změnit svůj vzhled z nenávisti k sobě. Chcete-li na sobě pracovat a stát se lepšími, pak jediné z lásky.

Žákyně deváté třídy

Učitelé mají nohy na stole Na den za katedru

Již od nepaměti si učitelé stěžují na nezvedené, neukázněné a hlučné žáky se slovy: „Vy, vy nezbedníci! Však jednou, až budete stát na mém místě, tady za tou starou katedrou, vzpomenete si, jak zle jste mě trápili!“ Naši žáci nenechali starého profesora neoslyšeného a jeho výzvu přijali. Již během května se nejstarší a nejstatečnější žáci vydali za katedry na první stupeň, aby vyzkoušeli své pedagogické schopnosti uprostřed smečky nejmladších, ovšem také nejnezkrotnějších výrostků. Praktikanti narazili mnohdy na tuhý odpor. Zoufale se snažili přimět k práci nezbedníky, ukáznit cizince, kteří jim stěží rozuměli. Jindy zas především dívky nenacházely dost paží, aby mohly objemout všechny malé, kteří zrovna stáli o utěšení, pozbuzení a přijetí. Neznají totiž velké tajemství nejzkušenějších pedagogů, a sice tajné kouzelné masti, která hojí všechny rány, ať fyzické nebo duševní. Po návratu z praxe svorně přísahali: „Nikdy, nikdy nebudeme učiteli a už nikdy nebudeme zlobit učitele!“ Věříme, že ty malé rošťáky, byť velice zle zatopili svým starším vzorům, bude mít za deset let kdo učit!

Soutěž

Jak dobře znáte Veselou školu aneb která třída je nejhorší?

Každá třída již od prvního roku dbá na svou pověst, pečuje o své renomé. Zároveň není nepochopitelné, že mezi ročníky panuje jistá řevnivost. Zdaleka nejde jen výsledky různých předmětových olympiád, sportovních výkonů, nemluvě o třídním průměru. Naši redaktoři byli svědky vzájemného špičkování žáků o prestižní označení nejhorší třídy. Dokážete odlišit pravdu od bohapustého chvástání? Poznáte, ve které třídě se co odehrálo?

Vyplňte tento ročníkový test (true or false, případně tipněte třídu) a těšte se na jedinečné ceny: čaj s ředitelem; 3D tisk dle vlastní volby, zapůjčení Markovy čepice na celých 10 vteřin; hodinový pohovor na školní inspekci, ale především titul Veselého Všeználka. Test odevzdejte do konce června 2023 kterémukoliv z našich redaktorů.

1. Jeden náš spolužák během hodiny hraje, na vábničku případně na klavír.
2. Náš spolužák skáče během hodin po lavicích.
3. Postavili jsme Double Decker (Bus) z lavic před výukou matematiky.
4. Měli jsme spolužačku, která běžně v jediné větě byla schopna použít víc vulgarismů, než kolik ta věta měla dohromady slabik.
5. My jsme prokopli dveře...třikrát.

Did You Know

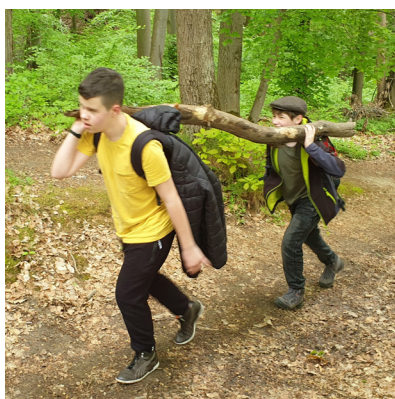
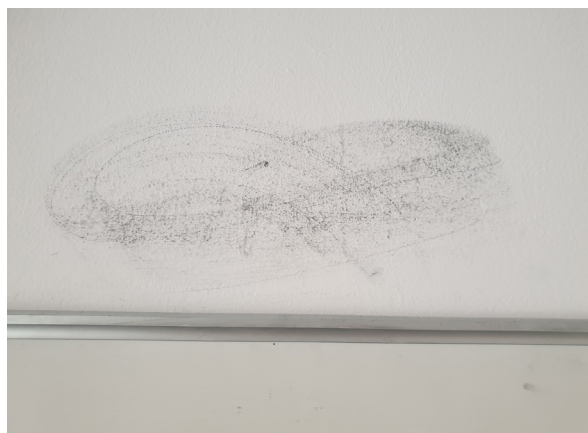
6. Kouříme na záchodě Vapo.
7. Urvali jsme záchodové prkénko.
8. U nás byl jeden člověk vyloučen, že tady kouřil marihuanu.
9. Jeden z našich spolužáků to tu prodával.
10. Zapálili jsme na záchodě umyvadla a pak roztavili štětku zapalovačem!
11. Spolužačka si během hodiny vyzvedla kamarádku z nižšího ročníku, aby ji doprovodila na záchod – prý potřebovala vložku.
12. Jedna naše spolužačka během hodiny prozváněla učitele.
13. To nic není, my jsme přes aplikaci zapínali reprák schovaný ve skříňce.
14. A naše spolužačka zase přes aplikaci v mobilu vypínala učiteli TV.
15. My jsme v IT učebně zpřeházeli klávesy notebookům.
16. Nám utekl spolužák ze školy...v 5., v 6. a v 8. třídě.
17. Jednou naše spolužačka utekla z hodiny oknem.
18. Nalepili jsme učitelce žvýkačku do vlasů. Nejprve se to snažila maskovat dremem, ale nakonec se musela ostříhat dohola.
19. Imitovali kantora tak vytrvale, až uzemnil provokatéra bodyčekem.
20. Vyhržoval učiteli, že pokud mu nesmaže poznámku, tak hodí tašku z okna.
21. Z toaletního papíru vytvářeli mokré kuličky, které pak přilepovali ke stropu.
22. Demontovali jsme kliku na WC.
23. Během přestávky sestřelili fotbalovým míčem nástěnné hodiny.
24. Pravidelně sabotují zasedací pořádek.
25. Mumifikovali jsme spolužáka toaletním papírem.
26. Během prvního dne uzpívali začínající učitelku metodou random jukebox – odešla navždy ze školství.

STALO SE

STŘÍPKY Z DĚNÍ VE ŠKOLE

ČERNÁ DÍRA V DEVÍTCE

Skandální odhalení! Učitelé se konečně dopátrali, kam mizí vědomosti teoreticky nejvzdělanějších žáků naší školy - a nejenom vědomosti. Černá díra má zřejmě na svědomí i několik žáků, nad jejichž absencí si spolužáci dlouhé měsíce lámali hlavy. Sami učitelé potvrzují, že zvláště při ústním zkoušení působí tento astronomický jev nejsilněji. Žáci mluví o jakémisi okně v jejich vědomostech, prázdnotě: „Vážně jsem se to učil. Nevím, kam to mohlo zmizet? Jakoby se pod tím zem propadla!“

NA PŘÍŠTÍ ZIMU PŘIPRAVENI

S teplejším počasím volí naši kantoři stále častěji výuku mimo budovu školy. Původně jsme si mysleli, že jde o moderní pedagogický trend. Ve skutečnosti je důvod mnohem pragmatictější. Vedení se rozhodlo předejít výzvě drahých energií samosběrem tuhých paliv. „Letos papír nenoste! Dřevo, kluci! Duby, buky, akáty. Hlavně, ať je to suché! Jinak budeme pálit židle a to nechcete!“

PRVNÁCI VYŠKOLENI U PAULA ATREIDA

Během pedagogického náslechu rádoby učitelek z druhého stupně byly žákyně podrobeny nebývalému fremenskému útoku vedeného sonickými zbraněmi. „Netušily jsme, že to umí! Příště na nás poštvou červy z Duny nebo co?“

NÁVRAT MARKOVY ČEPICE

Legendární čepice našeho tělocvikáře (sestra moudrého klobouku z Bradavic) se konečně objevila na svém místě ve sborovně. Plná sportovních a cestovatelských zážitků, nyní ztěžka oddychuje a připravuje se na velké rozřazování nových žáků Veselky. „Kdo má do čeho kopnout?“

STŘELBA PROPISKOU V OSMIČCE

Inspirován Johnem Wickem se jeden žák pokusil trefit zeměpisáře tužkou přímo z penálu. Učitel znalý Matrixu ohnul prostor, zpomalil čas a střele se bezpečně vyhnul. „Ale pánové?! To je starý.“

BRÁNA JAZYKŮ OTEVŘENA

Rozhodli jsme se nadále našim žákům neskrývat bohatství cizích jazyků skryté v zatuchlých slovnících. „Když nepomohly kahooty, duolingo apod., tak snad tento těžký kalibr našeho dětství probudí dosud odpočívající šedé buňky. Also, macht Spass!“

MACIEJ POVOLÁN DO POLSKA

Náš kaplan z řádu Dominikánů byl povolán do jiných služeb. Spekuluje se, že pobyt ve Veselé byl pro něj drsnou přípravkou pro službu vesměs přátelským pohanským kanibalům. „My lidi rádi,“ usmívali se na Macieje.

představení pro mateřské a základní školy

pedagogický doprovod zdarma

DIVADLO
DLOUHÉ

Tomáš Pálka
& Michaela
Pálka Plachká

O skřítkovi Bambulínovi

aneb

Písničky
a povídky
z jedné
jeskyně

premiéra

16.6.2023

**v 9 hod.
v 11 hod.**

cena: 80 Kč děti, 150 Kč dospělí

Účinkují: žáci a učitelé
z Veselé školy - CZŠ a ZUŠ
Hrají: školní kapela
Leaders teachers band
Zpěv: Veselý sbor

rezervace: malkova@veselaskola.cz
blíže info: www.veselaskola.cz

Spolupráce s výtvarným kroužkem Haštalka při Středisku sociálních služeb na Praze 1.
Výtěžek z prodeje maňásků půjde na podporu dětského domova.

Divadlo v Dlouhé, Dlouhá 727/39, 110 00 Praha 1

MĚSTSKÁ ČÁST
PRAHA 1

Realizováno ve spolupráci
s MČ Praha 1